

въ добро и чисто сърдце и принасятъ плодъ въ търпение. (Като каза това, извика: който има уши да слуша, нека слуша!)

16. Никой, като запали свѣщъ, не я захлупва подъ сждъ, нито я тури подъ одъръ, а я закрѣпя на свѣтилникъ, за да видятъ свѣтлината ония, които влизатъ.

17. Понеже нѣма тайно, което да не стане явно, нито пѣкъ скрито, което да не стане извѣстно и да не излѣзе наявѣ.

18. Внимавайте, прочее, какъ слушате; понеже който има, ще му се даде; а който нѣма, ще му се отнеме и това, що мисли, че има.

19. И дойдоха при Него майка Му и братията Му, и не можаха да се приближатъ до Него поради народа.

20. И Му обадиха: майка Ти и братията Ти стоятъ вънъ и искатъ да Те видятъ.

21. Той имъ отговори и рече: Моя майка и Мои братия сж тия, които слушатъ словото Божие и го изпълняватъ.

22. Единъ день Той влѣзе съ ученицитѣ Си въ корабъ и имъ рече: да прѣминемъ отвѣдъ езерото. И потеглиха.

23. Когато плуваха, Той заспа. На езерото се подигна буренъ вѣтъръ, и вълнитѣ ги заливаха, и тѣ бѣха въ опасность.

24. Приближиха се, събудиха Го, и рекоха: Наставниче, Наставниче, загинваме! Но Той, като се събуди, запрѣти на вѣтъра и на вълнението водно; и тѣ се утоложиха, и настана тишина.

(16) Лук. 11, 33, Мат. 5, 15. Марк. 4, 21. (17) Мат. 10, 26. Лук. 12, 2. Иов. 12, 22. (18) Мат. 13, 12; 25, 29. Марк. 4, 25, (19) Мат. 12, 46. Марк. 3, 31, (22) Мат. 8, 23. Марк. 4, 35.